

Едва на третия день следъ пладне започватъ да имъ се мѣркатъ въ синевата високитѣ кули на свещения градъ и позлатенитѣ кубета на величествения иерусалимски храмъ. Всѣки може да си представи, какви силни чувства сж вълнували душата на малкия Исусъ, влизайки въ свещения столиченъ градъ, за който знаеше отъ разказитѣ на майка си цѣлото му историческо минало.

Броятъ на поклонницитѣ за праздника всѣка година надхвърляше нѣколко десетки хиляди. И понеже не всички можеха да си намѣрятъ мѣсто въ града, мнозина си правѣха шатри. Праздникътъ продължаваше цѣла недѣля, и следъ това грамадниятъ керванъ отъ коне, магарета и камили се завръщаше обратно. Пжтътъ отново се оживяваше отъ веселие и музика. Често подъ звуковетѣ на тжпанитѣ и тамбуритѣ се пѣеха празнични пѣсни, които замлѣваха само когато пжтницитѣ слизаха да освежатъ гърлата си съ фурми, дини, краставички и вода, която наливаха въ кожени мѣхове и глинени стомни отъ всѣки кладенецъ. Женитѣ, скрити подъ своитѣ покривала, и старцитѣ пжтуваха на камилитѣ и конетѣ, а синоветѣ имъ и братята съ дълги тояги въ ржка предвождаха керванитѣ; децата и юношитѣ припкаха или играеха отъ страни близко до родителитѣ си, и отъ време на време, когато се уморяваха, качваха се на конь и муле.

При тазгодишното пжтуване въ Иерусалимъ Исусъ бѣше навършилъ вече 12 години. Презъ това време много нѣща отъ Божията мждрость му бѣха открити. Той знаеше псалмитѣ на Давида и често ги повтаряше въ нощната тишина и въ раннитѣ утренни часове. Той бѣше красиво стегнато момче, съ свѣтло-руса кждрава коса, съ умно и добро лице